

BAHAR DÜŞÜ

Ceylin Erbak Aytekin

© KARAKARGA YAYINLARI 405

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

BAHAR DÜŞÜ

Ceylin Erbak Aytekin

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Neslihan Perker

Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli

Sayfa Düzeni: Emirhan Perker

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal-Nursefa Üzümler

1. Baskı: Aralık 2022

ISBN: 978-625-8360-19-6

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumalıoğlu, M. K. Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

karakargayayinlari

karakargayayinlari

karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 48625

Destek Dukkan

BAHAR DÜŞÜ

Ceylin Erbak Aytekin

İçindekiler

do ğ a	11
h a y a t	25
i n s a n	39

Engin'e ve Derin'e;
binbir duyguyu aynı anda kucaklamayı öğrettikleri için...

hayat demiş rüya...
hayat güzel de,
engin mi?
engin sonsuz da,
derin mi?
peki, bu sevi demiş rüya...
gerçek mi?
ya da belki...
gerçeğin ötesi mi?

d o ģ a

1

gökten izledim yeri,
bir sonsuz rengi.
maviydi yeşildi demedim...
sonsuz nefesi içime çektim.
dibi gördüm,
göğe döndüm.
gökten geldim,
dibe daldım.
karanlığın aydınlığını, denizde karşıladım
aydınlıktaki karanlığı, denize ben bıraktım.

2

yıldızları seyrettin mi?
tan vakti geldiğinde
güneşi güne davet ettin mi?
bulutlar perçem perçem serilirken gökte...
çöldeki hiçliği bir başına hissettin mi?

3

yaşam olağan.
gün doğumu, gün batımı olağan.
buzulun erimesi artık en olağan...
ölüm olağan.
gün dönümü olağan.
bizleri yakan güneş artık en olağan.

4

bir damla düştü denize, gökten seninle.
aradım da bulamadım,
bulduğumda plastik bir kıtadaydım.
özgürlüğe yüzdüğüm denizde, bir balinadan kaçtım.
aklım başıma geldiğinde,
boşa kaçtığımı anladım.
balinaların atıklarımızdan,
zaten doyduğunu hatırladım.

5

güneşin sınırları vardı, gördün mü?
ay çeperi içinde bir kararır bir aydınlanırdı, gördün mü?
rüzgârın fırtınada kırdığı dalları, gördün mü?
peki, birbirini kıran insanları...

yağmur toprağı çamura çevirdi, gördün mü?
deniz taşları eşeledi, gördün mü?
ateş ormanı yaktı kül yaptı, gördün mü?
peki, dünyayı hiçe sayan insanları...

6

mavi, sonsuzluğa giden yol mu?
çıldır'ın üzerindeki kar mı, yoksa su mu?
sis indiğinde gökten...
buz kırılır da, altındaki balık yaşar mı?
sahi, o küçük insanlar gerçekten var mı?